

Magyar roncsolásmentes anyagvizsgálók közösségének rövid története és díjai

Az ipari forradalom meghatározó módon középpontba állította a mérnöki anyagok tulajdonságainak és szerkezetek biztonságának megismerését annak érdekében, hogy az emberiség igényeit egyre biztonságosabban és olcsóbban elégítse ki. E témakörökben a hazai helyzetet tekintve az 1860-as évek második felében sorra alakultak az olyan szakmai szervezetek, amelyek eredményeik széleskörű bemutatására folyóiratokat alapítottak (pl. a 1867 - Magyar Mérnök Egyesület, - 1868 Bányászati és Kohászati Lapok - BKL, 1914 – Anyagvizsgálók Lapja, stb.). A II. Világháborút követően mind a folyóiratok, mind pedig az ezeket gondozó szervezetek a közismert politikai szándékok miatt megszűntek és csupán ellenőrzött körülmények között éltek újjá. Maradván an roncsolásmentes vizsgálatoknál, ezek történetének legrészletesebb áttekintésével több közlemény is foglalkozik^{1,2,3}.

A rövid történet címszavakban:

- * A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének megalakulása (MTESZ), 1948. 06. 29.
- * A MTESZ keretében a Gépipari Tudományos Egyesület (GTE) megalakulása, 1949. február 19.
- * A MTESZ keretében megalakult Híradástechnikai Tudományos Egyesület orvosi röntgen szakbizottságára foglalkozott röntgenvizsgálatokkal. Ebben az „ipari vonalat” Réti Pál - Csepel Művek, Gillemot László – BME és Kajdi Gyula – MÁVAG képviseli.
- * Megalakul a GTE Anyagvizsgáló Szakosztálya 6 szakbizottságot szervezve a GTE Technológiai Szakosztályából történő kiválással 1957. május 29.-én. A hat szakbizottság egyike a Roncsolásmentes Anyagvizsgáló Szakbizottság. A Szakosztály elnöke Gillemot László, társelnöke Zorkóczy Béla, titkára pedig Réti Pál.
- * A GTE Anyagvizsgáló Szakosztályának Roncsolásmentes Anyagvizsgáló Szakosztályából kiválik a MAROVIT (Budapest, 1997.01.30. - 27 fő jelenlétével, majd Egerben, 1997.03.13.-án ez megerősítést nyert 15 - fő jelenlétével.)
- * A MAROVIT helyett MAROVISZ névvel új szakmai társadalmi szervezet került bejegyzésre 7726 sorszámmal. Elnökök:
 - 1997 - 2005 Tarnai György
 - 2005 - Trampus Péter
- * 2007 - A MAROVISZ – Díj megalapítása a szervezet alapításának 10. évfordulóján. A Kuratórium elnöke Tóth László, tagjai a szervezet mindenkori Elnöke és a korábbi MAROVISZ díjasok.



A MAROVISZ- Díjasok, valamint az Elnökök (MAROVISZ és a Kuratórium), Eger, 2017. valamint Dr. Rittinger János (1939-2013) a 2013. évi díjazott

(balról jobbra: Trampus P., Tarnai Gy., Somogyi Gy., Becker I., Szűcs P. Kecskés P., Tóth L.)

1 Lehofer K: Emlékezés a Magyar Anyagvizsgálók Egyesülete alapításának 100. évfordulójára. Konferencia kiadványa. 1997. p. 18-96.

2 Karsai I., Réti P.: A magyar roncsolásmentes anyagvizsgáló szervezet rövid története. Anyagvizsgálók Lapja, 1996/2.

3 Trampus P.: 20 éves a Magyar Roncsolásmentes Vizsgálói Szövetség. Előadás, X. Roncsolásmentes Anyagvizsgálói Konferencia és Kiállítás. Eger, 2017. 03. 22-24.

MAROVISZ Díj 2007: Becker István¹

A hazai roncsolásmentes anyagvizsgáló szakma nagy- és meghatározó egyénisége, Becker István 1925. április 29.-én született Budapesten. Életét, szakmai tevékenységét nem lehet igazán röviden összefoglalni. Életének, tevékenységének méltatása helyett álljon itt egy rövid életrajz, amelynek egyes soraiból – ha vázlatosan is, de – összerakható egy kemény, küzdelmes és eredményekben, sikerekben gazdag életút.

Kezdjük a felsorolást az iskoláival, tanulóival

Középiskoláit 1935-től a budapesti Állami Szent István gimnáziumban végezte, 1943-ban érettségizett 1935 – 1939-ig a 3.sz. Regnum Marianum cserkész-sapatnak volt tagja

1943-ban a gimnázium kormányos négyes evezős csapatában KISOK = Középfok Iskolák Országos Központja bajnokságot nyert. Az iskola sportkörének volt az elnöke.

Tanult zongorázni és tangóharmonikázni.

1939-től minden nyáron és a szünidőkben, mint esztergályos tanonc dolgozott a váci Hirmann István szerszámgyárban 1946-ban esztergályos segédlevelet szerzett. Segédlevelének száma: Vác. 1946. 3809/110.

1943-ban iratkozott be először a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem gépészmérnöki karára. 1944. december 5.-n elhagyta Budapestet, majd bevonultatták katonának (III. Légvédelmi Tüzérezred Sopron). Amerikai hadifogságot követően. 1946. június 10-én érkezett haza hadifogoly szerelvényel.

Tanulmányainak folytatásának lehetőségét a stabilizáció hozta meg. 1946 ősztől a II. évfolyamon folytatta tanulmányait 1950.02.21.-n gépészmérnöki diplomát szerzett. Diplomájának száma: 1693.

1962.10.15-től 12.22-ig az NDK Központi Hegesztéstechnikai Intézetében (a legendás ZIS Halle) hegesztőmérnöki tanfolyamon vett részt a Magyar Villamosművek Tröszt kiküldetésében. (Hegesztő szakmérnök).

1963.02.01-től 1965.02.28-ig a miskolci Nehézi-



pari Műszaki Egyetem levelező tagozatán hegesztőmérnök-hallgató volt. 1965.12.16-án hegesztőszakmérnöki államvizsgát tett kitűnő eredménnyel. Diplomájának száma: 416/1965.

1966.12.13.-án az Országos Atomenergia-Bizottság (OAB) által rendezett felsőfokú Sugárvédelmi Tanfolyamon eredményes vizsgát tett. Bizonyítványnak száma: SKF/3.1966

1978.05.22 –06.02, továbbá 06.19 – 30 között a NIMTK által szervezett középszintű vezető-továbbképző tanfolyamon vett részt Esztergomban.

1990.05.14 - 18 az ÖVQ (Osztrák Minőségbiztosítási Egyesülés) által szervezett SPC = „ellenőrzőkártya-technika” tanfolyamon vett részt Bécsben.

1995-ben Bécsben szakauditori vizsgát tett az ÖVQ szervezésében.

Tanulmányai közben szerzett tudását és életének eddigi tapasztalatait a következő munkahelyeken és tevékenységekben hasznosítja

1948 - 1949 BME Mechanikai Technológiai Tanszék, demonstrátor

¹ Elhunyt 2017. október 3.-án. Nyugodjon Békében!

1950 – 1951 Erőmű Beruházási Vállalat, anyagszakértő
1951 – 1955 BME Mechanikai Technológiai Tanszék, tanársegéd
1953 – 1955 Másodállásban a Gazdasági Műszaki Akadémia előadója
1955 – 1970 Erőmű Javító és Karbantartó Vállalat (ERŐKAR) Anyagvizsgáló Laboratórium (EKAVI) megalapítója, 1957-től vezetője
1957 – 1958 majd 1959-ben is az El Tabbini (Egyiptom) erőmű építkezés hegesztési varratának roncsolásmentes (röntgen) anyagvizsgálója
1962 Halle/Saale (NDK) hegesztő szakmérnöki tanfolyam
1962 – 1965 Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Hegesztő szakmérnöki stúdium
1962 – 1985 IIW (Nemzetközi Hegesztési Intézet) V.sz. bizottságának delegátusa
1962 – 1971 A GTE Hegesztési Szakosztályának titkára
1964 – 1977 Mellékfoglalkozású előadó (adjunktus, docens) a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskolán
1964 – 1968 Romániai export erőművek (Iasi, Suceava, Nagyvárad) helyszíni anyagvizsgálatainak az irányítása
1966 Felsőfokú sugárvédelmi tanfolyam
1970 – 1985 Állami Energetikai és Energiabiztonságtechnikai Felügyelet (ÁEEF) Anyagvizsgáló Laboratóriumának megalapítója és nyugdíjazásig vezetője
1972 – 1974 Leninvárosi (ma Tiszaújvárosi) Olefinmű építkezés műszaki felügyeltének irányítása
1977 – 1979 Borsodi Vegyikombinát PVC III beruházás műszaki felügyeletének irányítása
1981 – 1985 A Paksi Atomerőmű másodállású anyagvizsgáló szakértője
1982 – 1984 Dunai Kőolajipari Vállalat (ma MOL) Katalitikus krakküzem építkezés műszaki felügyeletének irányítója Helling (Hamburg) külföldi munkavállalóként anyagvizsgáló tanácsadó
1987 - 1990 ÁEEF Vállalkozási Csoport tanácsadó
1990 – 1992 TESTOR Bt, később Kft. tanácsadó
1990 ÖVQ (Osztrák Minőségbiztosítási Egyesülés) segítségével a magyar minőségbiztosítás bevezetése

1990 Magyar Minőség Társaság (MMT) megalakulása, igazgatósági tagja lett
1992 – 1994 Paksi Atomerőmű Vállalat igazgatótanácsának tagja
1994-től Anyagvizsgáló laboratóriumok akkreditálása (MSZT, NAT)
1995-től Németországba acélszerkezeteket exportáló üzemek nagy alkalmassági igazolására felkészítés
MAROVISZ (Magyar Roncsolásmentes Anyagvizsgálók Szövetsége) elnökségének tagja, később örökös tiszteletbeli tagja
AEG Union Kft (Kunszentmiklós) gáztömör, saválló villamoskapcsoló szekrény gyártásának (hegesztési technológiájának) honosítása
Széleskörű nemzetközi kapcsolatait az emberi közvetlensége mellett kiváló német és angol nyelvismerete is segíti.
A szakmai társadalom tagjai és a Becker Istvánt személyesen ismerők teljes egyetértésben támogatták a MAROVISZ elnökségét és a MAROVISZ – Díj Kuratóriumának tagjait abban a döntésben, hogy elsőként vegye át az elismerést jelentő érmet és oklevelet.
Mindazok, akik életéről, tevékenységéről további részletekre is kíváncsiak a 80. és 85. születésnapjára megjelent könyvekből is tájékozódhatnak.



<http://mek.oszk.hu/16400/16473/index.phtml>



<http://mek.oszk.hu/16400/16474/index.phtml>

MAROVISZ Díj 2009: Tarnai György¹

A hazai roncsolásmentes vizsgálat színvonalának emelésében igen nagy szerepet játszó Tarnai György 1935. október 25.-én született Budapesten. Engedjék meg, hogy az elősző mondatom tartalmát - a színvonal emelésében játszott szerepet - megerősítem és indokoljam azzal a két ténnyel, hogy Tarnai György 1976-1993 között (azaz mintegy 20 évet) a VASKUT-ban töltött, abban a szervezetben, amely a „vasas szakmában” igazán meghatározó volt, ill. 1997-2005 között elsőként vállalta a MAROVISZ elnöki feladatait. A méltatást nehéz elkezdeni, mert szembe kell nézni azzal a nem kis feladattal, hogy az MAROVISZ alapító elnöki szerepét, avagy a szakmai életben felmutatott eredményeket hangsúlyozzuk inkább. Megítélésem szerint a szakmai pályafutás a meghatározó, hiszen az alapító elnök feladatai egy adott időszak, adott követelményeinek, elvárásainak történő megfelelés következménye. Az a tény, hogy abban az időben, 1997-ben, amikor a MAROVISZ megalakult, Tarnai György volt az a szakember, akit a szakmai közösség vezetőül választott a korábbi szakmai tevékenysége predesztinált. Ebből adódóan kezdjük a díjazott bemutatását a szakmai oldalról, aki okl. gépészmérnöki diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen 1958-ban, majd ezt Miskolcon okleveles hegesztő szakmérnöki diplomával fejezte meg 1965-ben.

A roncsolásmentes vizsgálatok végzése, szervezése, fejlesztése életének meghatározó elemévé vált és ebből adódóan számos - oklevelet is adó - képesítést, minősítést szerzett az évek során. Felsorolásszerűen: UT3, RT3, MT3, PT3, VT3 [képesítés (OKJ szerint), minősítés (MSZ EN 473 szerint)]. Szakmai tapasztalatait, tudását szakértői tevékenységekben is hasznosította alapvetően a Mérnöki Kamara által koordinált alábbi területeken:

- * G-K-10 Hegesztés, hegesztési technológia és készülékei,
- * G-C-16 Kohászati anyagvizsgálat,
- * G-K-24 Minőségbiztosítás a gépipari technológiákban.

Ahhoz, hogy teljesebb és mélyebb képet alkothassunk

¹ Elhunyt 2017. szeptember 11.-én, nyugodjon Békében! (a felelős szerkesztő)



Tarnai György szakmai életútjáról talán az a legtöbbet nyújtó szerkezet, ha időrendben áttekintjük munkahelyeit és azokban végzett tevékenységeit.

1960-1966 Csepel Vas- és Fémművek Izotóplaboratórium

A nagy hagyományokkal rendelkező szervezetben végzett sokrétű munka főbb területeit címszavakban a következő módon lehetne összefoglalni:

- * Izotópok ipari alkalmazása témakörben
 - Külső és laboratóriumi gammagrafiái vizsgálatok szervezése, vezetése
 - Izotópok szerelése (belső, illetve helyszíni)
 - Zárt izotópok speciális alkalmazása (pl.: elakadt csőgörények felkutatása izotópokkal)
- * Kutatás-fejlesztés területén
 - Vizsgálattechnológia fejlesztése
 - Speciális módszerek fejlesztési kísérletei (pl.: ipari rétegfelvételek, stb.)

1966-1970 Csőszerelőipari Vállalat

Az 1960-as években, és különösen annak második felében meglehetősen nagy – jellemezhetnénk úgy is, mint jelentős népgazdasági - célokat megvalósító cégnél végzett szakmai tevékenység címszavai a következők voltak:

- * Radiográfiai laboratórium vezetése
 - Létrehozása, megszervezése
 - Külső és belső gammagrafiái vizsgálatok

szervezése, vezetése

- Oktatás
- * A budapesti hegesztőoktató műhely vezetése
- Oktatás
- Hegesztőminősítési feladatok szervezése (oktatás, minősítési eljárás, stb.)

1970-1976 Gyár és Gépszerelő Vállalat

Újabb, és hazánk gazdasági életében jelentős szerepet betöltő nagyvállalat - amelyet csak GYGV-nek említett a szakmai közösség – égisze alatt végzett tevékenysége címszavakban a következő:

- * Anyagvizsgáló csoport vezetése
- Roncsolásmentes vizsgáló csoport létrehozása, megszervezése
 - » Országon belüli tevékenység [radiográfiai (rtg, izotóp), ultrahangos, stb.]
 - » Határon kívüli radiográfiai, illetve ultrahangos vizsgálatok megszervezése (Ausztria, NSZK, NDK, Szovjetunió)
 - » Oktatás
- Roncsolásos vizsgáló laboratórium létrehozása (metallográfia, mechanikai vizsgálatok)
- * Helyszíni - feszültségcsökkentő - hőkezelő csoport vezetése
- Létrehozása, megszervezése, vezetése
- Eszközfejlesztés

1976-1993 Vasipari Kutató Intézet (VASKUT)

Az iparban szerzett tapasztalatok szélesebb körű hasznosítását is lehetővé tevő VASKUT-ban – amely abban az időben a „vasas-szakma” kiemelkedő és nemzetközi téren is elismert intézménye volt- tevékenységét tudományos főmunkatárs beosztással végezte. Ennek kapcsán a címszavakban összefoglalható tevékenységei:

- * Roncsolásmentes vizsgálati csoport vezetése
- Létrehozása, megszervezése
- Vizsgálatok elvégzése
- Kutatás-fejlesztés
 - » Módszerfejlesztés (belső fejlesztések, külső megbízások, illetve pályázatok)
 - » Hordozható, automatikus,

számítógépes vezérléssel működő ultrahangos vizsgálóegység kifejlesztése céljából megalakult team vezetése (1985!, commodore 64!)

- * A Paksi Atomerőmű háttér intézményeként, a roncsolásmentes vizsgálatok témában:
 - az erőmű szerelési tevékenységének támogatásához igényelt, de ma is működő Anyagvizsgáló Laboratórium megvalósítására alakult team vezetése
 - szakértői tevékenység [pl.: primerkörű vizsgálati eredmények értelmezése, reaktorvizsgáló ultrahangos rendszer felmérése és anyag készítése a NAÜ támogatás elnyerése céljából szakértői feladatok Madridban) stb.]
 - kutatási feladatok (pl.: plattírozás ultrahangos vizsgálatot korlátozó hatása, tranziens kötések vizsgálati lehetősége, ausztenites kötések ultrahangos vizsgálata, ultrahangos vizsgálatok értelmezési lehetőségei, stb.)
 - speciális ultrahangos etalonok kialakítása (pl.: MOCK-UP, stb.)

1993 óta nyugdíjas, egyéni vállalkozó

Jellemző feladatok:

- * A roncsolásmentes vizsgálatot végző személyzet, hazai, minősítési rendszerének a kialakítása az MHE megbízásából.
- * Eseti megbízások alapján, tanulmányok, döntés előkészítő javaslatok készítése
- * Roncsolásmentes vizsgálatok végzése.
- * A NAT-nál szakértői tevékenység.
- * Aktív munka (fordítás - alapvetően az angol nyelvtudás használatával - szabványjavaslat, lektorálás) az MSZT szabványosításában.
- * Több évtizedes tevékenység, a roncsolásmentes anyagvizsgáló szakemberek képzésében.

A fentiek ismeretében a MAROVISZ Díj adományozásának jogossága nem kérdőjelezhető meg, azaz a Kuratórium és az Elnökség döntését széles szakmai körök messzemenőig támogatták.

MAROVISZ Díj 2011: Kecskés Péter

A 2011. évi MAROVISZ Díj kitüntetésben olyan személy részesülhetett, akit személy szerint is rendkívül nagyra értékelek szorgalmáért, kitartásáért, emberi mivoltáért. Ennek alapvető oka az az egyszerű tény, hogy Kecskés Péter életét fiatalságotól, szinte az egyetemi tanulmányaim befejezéstől, de legalábbis szakmai életem, tevékenységem „startjától” nyomom követhetem. Engedtessek meg, hogy egy valóban megtörtént és egész életemet befolyásoló személyes élménnyel kezdjem Péter méltatását. Egy meleg napon baktattunk Dr. Béres Lajos tanszéki munkatársammal, barátommal a MÁV Északi Járműjavítóba, ahol – többek között - a vasúti sínek fásztását is végezték (emlékeim szerint egy ZD-20 típusú, NDK gyártmányú hidraulikus berendezésen). Az út relatíve hosszú volt, Béres Lajos barátom pedig közvetlen. Nekem a „zöldfülűnek” felvázolta azt a szorgalmas életvitelt, amelyet érdemes meg- és átélni különböző életkorunkban ahhoz, hogy szakmánkban elfogadottak legyünk. Filozófiájának érvényességét saját életével bizonyította, hiszen a hegesztés témakörével foglalkozó német nyelvű könyvekben még a mai napig is hivatkoznak új és gyakorlati értékű megállapításaira. No, de visszatérvén Kecskés Péterre. Megérkezvén a laboratóriumba egy – nálam valamivel fiatalabb – udvarias ember fogadott és kalauzolt bennünket. A sín fásztása folyamatban volt, korábbi töretek képeit láttuk, de számomra megdöbbenő mennyiségű ultrahangos vizsgáló készüléket láttam. Nekem, az alkalmazott mechanikára szakosodott, a fiatal pályakezdőnek, akkor – még – a roncsolásos- és roncsolásmentes vizsgálatok egyetlen személyben való egyesítése a képtelenség kategóriájába esett. Ennek okát akkor még nem tudtam. Most már tudom! És kezdjük az elején!

Kecskés Péter 1953. szeptember 23.-án született Monoron, ahol általános és középiskoláit is végezte. Kiváló nyelvérzékét és szorgalmát már ott is hasznosította, hiszen a József Attila Gimnázium angol nyelvű tagozatán fejezte be tanulmányait 1974-ben. Újabb 2 év elteltével olyan szakmában szerzett képesítést, amely életének további alakulásában teljes mértékben meghatározója lett. A szerzett szakmunkás bizonyítvány rádió és TV szerelő bizonyítvány. De



másképpen is fogalmazhatunk: műszerész, azaz bármilyen elektronikai berendezésre megismerése, javítása! Ezt a tudást azonnal hasznosította is a helyi, Monori Szolgáltató Szövetkezetnél, ahol rádió és TV műszerész volt.

„Ipari pályafutása” 1974-ben kezdődött a **Budapesti Vegyipari Gépgyárnál**, műszaki rajzolóként. A már említett **MÁV Északi Járműjavító Ultrahangos Vizsgáló Központjába** 1975-ben kezdett dolgozni, ahol kitartott 1989-ig. Életét, szakmai területét itt alapozta meg igazán és döntően a műszerész alapképzettségére támaszkodva. Beosztása:

- * 1975 – 1984 műszerész, majd
- * 1984 – 1989 között szerviz vezetője.

Feladatai:

- * Magyarország területén különböző vállalatoknál működő ultrahangos berendezése (kb. 250 vállalat 1200 db berendezés) javítása, karbantartása egy műszerész csoport vezetésével
- * 8 db MÁV Járműjavító Üzem vizsgálattechnológiájának fejlesztése, karbantartása
- * szakmai képzés ultrahangos tanfolyamokon.

Ha belegondolunk hazánkban abban az időben Kecskés Péter volt az a személy, akinek komplett rálátása volt az ultrahangos vizsgálatok teljes palettájára (személyi és eszköz), beleértve a MÁV sín vizsgálatok technológiáját is, amelyet az akkori idők a Virág Pista

Bácsi (a pályára akkor belépő és erősödő ultrahangos vizsgáló szakemberek szóhasználatként) személyéhez kötötték.

Ez a tapasztalat és a politikai rendszerváltás adta határok új mozgásteret biztosítottak Kecskés Péter számára. Ez a műszer, berendezés kereskedelmet jelentette számára. Az első lépés volt ebben az, hogy csatlakozott a kiváló üzleti érzékkel megáldott, Szappanos György által alapított **TESTOR Bt.** csapathoz. Az 1989 - 1992 periódusban a roncsolásmentes vizsgálatok vezető üzletkötőjeként a következő feladatokat látta el:

- a vállalkozás kereskedelmi ágazatából az NDT szekció vezetése
- stratégiák kialakítása
- vevőkkel kapcsolattartás
- külföldi szállítókkal kapcsolattartás
- szakmai bemutatók, kiállítások szervezése, lebonyolítása
- országos kereskedelmi hálózat kiépítése
- szakértőkkel kapcsolattartás.

A roncsolásmentes vizsgálat hazai helyzetének, a szakembereinek és eszközrendszerének pontos ismeretében szervezte meg saját vállalatát, a KE-TECH Kft.-t 1991-ben, amely mára már nem csupán hazai elismertségre, hanem nemzetközi ismertségre tett szert. A cégen belüli legfontosabb feladatai:

- a vállalkozás felépítése
- stratégiaépítés
- vevőkör kialakítása
- After Sales Szerviz kialakítása
- Minőségügyi Rendszer kiépítése (MSZ EN ISO/IEC 17025 szerinti működés, NAT által akkreditált kalibráló laboratórium, Bisnode AAA tanúsítvány megszerzése (amellyel

a hazánkban működő céget 0,63%-a rendelkezik)

- Oktatóbázis és Vizsgaközpont kialakítása az NDT szakemberképzés elvárásai szerint
- Környezetirányítási és Munkaegészségügyi Rendszer kiépítés
- NATO beszállítói alkalmasság elérése
- Vállalatirányítás ~ 20 fővel

A hazai és nemzetközi szakmai közélet rendszeres szereplője, amelyet predesztinál a német (felsőfok) és angol (középfok) nyelvtudása. Tagja a MAROVISZ-nak (2000-től alelnöke), a Deutsche Gesellschaft für Zerstörungsprüfung (2002-től).

Kecskés Pétert a szakma nem csupán szerény, szorgalmas emberként, hanem a mindig megoldást, előrelépést kereső egyénként tartja számon. Éppen ebből adódóan a szakmai társadalom tagjai és az őt személyesen ismerők teljes egyetértésben támogatják a MAROVISZ elnökségét és a MAROVISZ – Díj Kuratóriumának tagjait abban a döntésben, hogy 2011-ben Kecskés Péter veheti át az elismerést jelentő érmet és oklevelet.

Személyes indíttatású történettel kezdtem a méltatást. Engedjék meg, hogy ugyanilyennel fejezem is be. Pétert mindnyájan kellemes, nagyvonalú és előrelátó személyként tartjuk számon, beleértve jómagamat is. Ennek érzékeltetésére álljon itt két fénykép. Ezek egyike a MAE (Magyar Anyagvizsgálók Egyesülete) újjászervezésének egyik előkészítő megbeszélésén Péter „birtokán” készült, másika pedig a MAROVISZ 2010. évi évzáróján.



MAROVISZ Díj 2013: Dr. Rittinger János

A MAROVISZ Díj Kuratóriumának előterjesztése és a szervezet Elnökségének döntése alapján a 2013. évi MAROVISZ Díj kitüntetésben olyan személy részesült, akit jómagam is hosszú évtizedek óta jól ismerek és szakmai tevékenységét messzemenően elismerem. Életünknek két közös és maradandó eredményeket hozó átfedése is van. Az egyik Debrecen, a Mechwart András Gépipari Technikum, a másik Budapest, a VASKUT. Az első a szakmai életünk indulásának közös színhelye, a másik pedig az a hely, ahol Rittinger János szakmai élete igazán kiteljesedett és pedig itt végezhettem az első doktori disszertációm alapjait jelentő mintegy 1500 db. próbat-est műszerezett ütvehajlító vizsgálatát az 1970-es évek elején. No de ne szaladjunk ennyire előre. A már említett Debrecenről mintegy 40 km távolságban található Kabán, 1939. június 22.-n született Rittinger János, aki 1957-ben, gépészmérnöki oklevelet szerzett. A Nehézipari Műszaki Egyetem (ma Miskolci Egyetem) Gépészmérnöki Karára 1957-ben felvételt nyert. Tanulmányai során 1958–1961 között Népköztársasági ösztöndíjban részesült, majd 1961-től a diploma megszerzéséig a Vasipari Kutató Intézet társadalmi ösztöndíjasa lett Zorkóczy Béla professzor úr támogatásával. Kitüntetéses eredménnyel okl. gépészmérnöki diplomát kapott 1962-ben. Posztgraduális képzés keretében 1965-ben kitüntetéses eredménnyel, hegesztő szakmérnöki diplomát, 1967-ben summa cum laude minősítéssel egyetemi doktori címet, 1991-ben EUR-ING, 2000-ben EWE (European Welding Engineer), IWE (International Welding Engineer) diplomát szerzett. A roncsolásmentes anyagvizsgálat területén 2001 óta VT3, PT3, MT3, RT3 minősítéssel rendelkezik.

Első munkahelye a Vasipari Kutató Intézet Hegesztési Osztálya volt, ahol kezdetben tudományos munkatárs, tudományos csoportvezető, végül a hegesztési osztály vezetője. Munkája során mindvégig a Zorkóczy Béla professzortól tanult mondást: „az eladható tudománynak van értéke” vallotta. Kezdeti munkái közül ki kell emelni néhány fontosabb témakört: a hegeszthetőség megfogalmazása (MSZ 4305:1965) és alkalmazása az acélok fejlesztésében. Segédlet kidolgozása a hegesztési technológia



meghatározásához a kötés repedésmentessége alapján. (MSZ 6280, 1964–1971). Acélkiválasztási rendszer kidolgozása nyomástartó berendezések rideg törésének elkerüléséhez (Fehérvári Attila évfolyamtársával, barátjával közösen) (1970). Később ez MSZ 13802 szabványban jelent meg.

A mikroötvözés hatékonyságának növelése acélok és hegesztési varratok esetén (Fehérvári Attilával közösen, 1970–1975). Munkájuk eredményének elismeréseként vendég előadó meghívást kaptak az Union Carbide Corporation Metals Division-tól a Micro Alloying '75 konferenciára, amelyen 1975. október 1-3. között Washingtonban részt is vettek. Nagynyomású kőolaj és földgáz távvezetékek minősítése (ASME, API előírások szerint) és a hegesztési technológiájuk kidolgozása (1970–1974).

A törésmechanika bevezetése és gyakorlati alkalmazása területén hazánk meghatározó centrumát hozta létre Fehérvári Attilával közösen (1972–1975). Ehhez a témakörhöz kapcsolódik egyik sikeres szabadalma, (lajstromszáma: 193 690), amelyet a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola (ma Óbudai Egyetem) munkatársaival együtt alkottak meg. Ez egy olyan szakítógépet volt, amely 650°C hőmérsékletig modellezi a kúszást, atmoszférikus közegben a feszültségkorróziót, és természetesen törésmechanikai vizsgálatokra is alkalmas. E berendezésből 10 darab készült. A használatához egy, máig meghatározó segédlet készült, Fehérvári Attila, Fuchs Erik, Rittinger János: *A törésmechanika alkalmazása hegesztett szerkezetek megbízhatóságának és az acélfelhasználás gazdaságosságának fokozása céljából* (VASKUT-FERINOV, 1975).

Későbbi szakmai tevékenységével kapcsolatos jelentős munkája: „Szilárdsági ellenőrzések és ismétlődő vizsgálatok atomerőművi berendezések állapotának és becsült élettartamának

1 Elhunyt Debrecenben 2013. november 29.-én.

meghatározása”, amelynek vezetője és több altémájának kidolgozója volt (1980-1985).

Rendszeresen foglalkozott ipari káresetek elemzésével is. Ezek közül az 1969. január 2.-án bekövetkezett répcelaki cseppfolyós szénsav tartály rideg törése volt a legsúlyosabb. Számára nagy öröm és megtisztelés volt, hogy a másodrendű vádlott, aki indokolatlanul két év és nyolc hónap börtönbüntetést kapott, felkérte, visszaemlékezésében egy fejezet megírására. Megtette, mert vallja, hogy a társadalom igazságtalan a mérnöki munkával kapcsolatban. A mérnök mindenkor a társadalom javát szolgálja (jobbnál jobb gépkocsik, háztartási gépek, számítógépek, biztonságos energia ellátás stb.) ezt a társadalom elfogadja, élvezi, de rögtön kritikával illeti (rosszul fogalmazott környezetvédelem, anti-nukleáris mozgalom).

Életének fontos szakasza az 1987–2001 közötti periódus, amikor a Magyar Villamosművek Anyagvizsgáló és Állapotellenőrző Labora-tóriumának igazgatója. Fontosabb munkái az erőművi berendezések állapotellenőrzési rendszerének kidolgozása, módszer bevezetése a kúszási károsodás értékelésére, kockázat alapú állapotellenőrzés, roncsolásmentes anyagvizsgálat, a roncsolásmentes anyagvizsgálóképzés fejlesztése, körvizsgálatok, tréning, számítógépes modellezés bevezetése, káresetelemzések.

2001-ben nyugdíjba ment, még abban az évben vállalkozóként létrehozta a RITTINGER ENGINEERING Szakértő és Tanácsadó Vállalkozást. Fontosabb szakterületek: erőművi berendezések káresetelemzése, maradó élettartamuk meghatározása, szénhidrogén ipari berendezések maradó élettartamának kockázat alapú becslése, káresetelemzések, gépek gyártásának felügyelete, tanácsadás, oktatás, hegesztők minősítése.

2002–2008 között részt vett a Paksi Atomerőmű élettartam hosszabbítás és teljesítmény növelése program két, a reaktortartály és az anyagvizsgálatok szakértői testület munkájában.

A mindennapos kutatói munka mellett fontosnak tartotta a különböző szakmai szervezetek életében való részvételt, olykor magasztisztiságot is betöltve. Így megalakulása óta (1969) tagja a Hegesztő Minősítő Bizottságnak, illetve utód szervezetének, a Hegesztő Minősítő Testületnek és az Anyagvizsgáló Minősítő Testület igazgatóságának. 1967 óta az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek, 1968 óta pedig a Gépipari Tudományos Egyesületnek. Ez utóbbiban 1980–1990 között a Hegesztési Szakosztály titkára, 1990–1993 között az Egyesület főtitkára, 1994–1995 között az Egyesület elnöke,

1997–2011-ig a Hegesztési Szakosztály elnöke, 2012-től a Hegesztési Szakosztály tiszteletbeli elnöke.

1987 óta az Energia Tudományos Egyesület, 1989-től az American Welding Society tagja. 1970 óta a Nemzetközi Hegesztési Intézet (IIW) magyar delegátusa tisztségét látja el a IX, X, XI bizottságokban. 2001-óta a Magyar Mérnöki Kamara tagja. Megalakulása (1990) óta 2001-ig munkahelye, 2001-től pedig vállalkozása képviselőjében tagja a Magyar Hegesztéstechnikai és Anyagvizsgáló Egyesülésnek.

Szakmáját igen magas szinten művelte. Újabb és újabb problémák kimunkálásában, problémák megválaszolásában vett részt mélyreható ismereteit felhasználva azokat folytonosan bővítve. Kimagasló tevékenységét jelzik fontosabb kitüntetései: Oklevél az Erzsébet híd újjáépítésében végzett munkáért (1964), Miniszteri Elismerő Oklevél (1971, 1978, 1982), nívódíj (OMBKE, 1971, 1977, 1978, Fehérvári Attilával közösen), egyesületi érem (GTE, 1973), nívódíj (GTE, 1973, 1997), elismerő oklevél a szabványosítás területén végzett 10 éves munkáért (MSZH, 1976), elismerő érem a szabványosítás területén végzett 15 éves munkáért (MSZH, 1982), VASKUT nívódíj első fokozata (1983, 1986 Fehérvári Attilával közösen), Pattantyus Ábrahám Géza díj (GTE 1987), Zorkóczy Béla emlékérem (GTE, 1992), MTESZ díj (1994), Eötvös Lóránt díj (1995), Pro Magyar Hegesztéstechnikai Egyesülés (2000), IIW-ben végzett munkáért elismerő oklevél (2006), Sóltz Vilmos díj (2006), Bánki Donát díj (GTE, 2010), MAROVISZ-Díj2 (2013), Terplán Zénó Díj (2013), tiszteletbeli polgár cím (Óbudai Egyetem Bánki Donát Gépész és Biztonságtechnikai Mérnöki Kar, 2010).

Szakirodalmi munkássága: 5 könyvrészlet, publikációinak száma 140, amely tartalmazza a ppt prezentációk diáinak papír alapú formában megjelent változatát is. A publikációi közül több mint 20 cikke idegen nyelven jelent meg. Számos publikációt Fehérvári Attilával, Tóth Károllyal, Kern Ferencsel közösen készített.

Széleskörű külföldi kapcsolatait folyamatosan ápolta, döntő mértékben az egyes országok hegesztési intézeteivel, de számos nagy nemzetközi hegesztési konferencia szívesen látott vendége volt.

2 A MAROVISZ Díj átadása kapcsán Rittinger János gondolatait az Anyagvizsgálók Lapja a 2013/1-2 számának „Mérőföldkövek” rovatában írt közleményében foglalta össze, amely megjelent a 2013. évi válogatásban is, de sajnos már a „Pártacéduával”.

MAROVISZ Díj 2015: Szűcs Pál

A 2015. évi MAROVISZ Díjas Szűcs Pál is az a személy, akinek életét, szakmai munkásságát legalább 30 éve folyamatosan követhetem, eredményeit elismerhetem. Sőt volt egy olyan periódus is, amelyben kapcsolatunk szorosabbá vált, mert taníthattam, ill. tanulhattam tőle. A tanítás lehetősége az 1990-es évek első felében adatott meg számomra akkor, amikor az ELTE TTK anyagtudományi mérnök-fizikus szakmérnöki diplomáját szerezte, a tőle való tanulás pedig akkor nyílt meg számomra, amikor szakdolgozatát (diplomatervét) az én vezetésemmel készítette többedmagával. Én a „Törésmechanika” rejtelseibe igyekeztem behálózni, Ő viszont az akusztikus emissziós vizsgálatok gyakorlati alkalmazhatóságát igyekezett bemutatni úgy, hogy többedmagával egyidejűleg vizsgálták azt az éles bemetszéseket tartalmazó tartály egyikét, amelyik még Dr. Novotny László kandidátusi értekezéséhez készült. De előreszaladtam kissé, kezdjük az elején az idei MAROVISZ_díjas bemutatását, aki 1949. január 1.-én született Budapesten. (milyen szép Újévi ajándék egy családnak!!!). Már a kezdetektől a reáltárgyak vonzásában élt és tanult, hiszen középiskoláit Budapesten a Fazekas Mihály Gimnáziumban matematika szakon végezte 1964-1967 között. Innen egyenes út vezetett az Eötvös Loránd Tudományegyetemre¹, ahol a TTK-n fizikusi oklevelet szerzett 1975-ben. A mérnöki tudományok irányába tekintvén Hegesztő Műszaki Szakember képesítést szerzett a Bánki Donát Műszaki Főiskolán 1981-ben. Ezt követően megerősödött benne a „fizikusi véna”, így 1994-ben újabb két diplomát szerzett az ME-KLTE-TTK-n és az ELTE-TTK-n és az. Az első a már említett anyagtudományi mérnök-fizikus szakmérnöki, a másik az anyagtudományi szakfizikus diploma. Egyetemi tanulmányait befejezve 1975-1999 között negyedszázadot töltött el az erőművek biztonságának megítéléséhez kötődő **ERŐKAR**-ban Süle János és Dr. Rittinger János irányítása alatt az Anyagvizsgáló Osztályon, az Állapotellenőrzési Osztály vezetőjeként, mint anyagvizsgáló mérnök. Főbb szakmai tevékenysége a következő témaköröket



ölelte fel:

- * melegszilárd acélok vizsgálata
 - mechanikai vizsgálatok
 - kúszás-vizsgálatok
 - helyszíni ellenőrzések
- * erőművi berendezések állapotellenőrzése
- * maradék-élettartam becslés
 - vizuális vizsgálat
 - folyadékbehatolásos vizsgálat
 - mágnesezhető poros vizsgálat
 - feltágulás mérés
 - endoszkópos vizsgálatok
 - akusztikus emissziós vizsgálatok
 - tömörségvizsgálat
 - rezgésmérés és elemzés

A témakörök címszavait áttekintve azonnal látható, hogy a tanulmányai során szerzett elméleti ismereteket közvetlenül az iparban és ezen belül is az energetikai területen hasznosította. Jómagam az ilyen „fizikus szemléletű” mérnöki tevékenységeket mindig is nagyra értékeltem, talán azért is, mert ugyanolyan „egzakt gondolkodásúnak” tartottam, mint a saját „alkalmazott mechanikai” szemléletmódot. Ipari tevékenységét 1999-2003 között a MBVTI Műszaki Biztonsági Vizsgáló és Tanúsító Intézet Kft. Anyagvizsgáló Laboratóriumában folytatja. Az itteni tevékenységének fő iránya a nyomástartó edények integritásvizsgálata. Ennek keretében végzett munka területei:

- * akusztikus emissziós vizsgálatok,

¹ Az ELTE történetének részleteit lásd https://www.elte.hu/file/ELTE_tortenete_SzogiL.pdf

- * videoendoszkópos vizsgálatok,
- * műszaki felügyelet.

2003-2010 között a R.U.M. Testing Kft. (Röntgen Ultrahang Mágneses Ipari Anyagvizsgálatok Kft.) szakmai csoportjában dolgozik anyagvizsgáló mérnökként. A szervezeten belül a következő feladatokat látja el:

- * minőségügyi megbízott,
- * akusztikus emissziós integritásvizsgálatok,
- * videóendoszkópos vizsgálatok,
- * tömörségvizsgálat,
- * műszaki felügyelet.

A „fizikusi szemléletét” visszatérően igyekszik megjelentetni, elfogadtatni a roncsolásmentes vizsgálatokhoz kötődő képzésekben. Így

- * 1984-1996 között az ISZTI, SZTÁV, GTE roncsolásmentes anyagvizsgáló tanfolyamain óraadóként,
- * 1999-2010 között MHTÉ vizsgaközponthoz kötődően az MSZ EN 473 szerinti tanúsításhoz tematikák, vizsgakérdések kidolgozásával, és az IGT és az AAB tagjaként (ezt a tevékenységet az a felkérő „Pro MHTÉ” éremmel ismeri el 2010-ben),
- * 2000-2008 között NSZI felkérésére tematikák, vizsgakérdések véleményezésében, lektorálásában (OKJ).

A már többször is hangsúlyozott a „fizikusi szemléletét” legekleatásabban az **1996-ban** általa alapított **ORSZAK Bt.** keretében tudja érvényesíteni². A szervezet tevékenységeinek fő csapásai:

- * roncsolásmentes anyagvizsgáló tanfolyamok szervezése,
- * tanfolyamokon elméleti és gyakorlati oktatás,
- * jegyzetek, segédanyagok készítése.

Szokták volt mondani „*aki tudja csinálja, aki nem az tanítja!*” Szűcs Pál nem csupán a „*tanításban*”, a képzésben volt aktív, hanem a mindennapi tevékenység folytatásához elengedhetetlenül szükséges bizonyítványok megszerzésében is. Álljon itt az 1992-98 között tanúsítványok sora:

- * 1998. VAT-3 (zaj- és rezgéselemzés)
- * 1997. LT-3 (tömörségvizsgálat)
- * 1993. AT-3 (akusztikus emisszió)
- * 1992. MT-3 (mágnesezhető poros)
- * 1992. PT-3 (folyadékbehatolásos)

² <http://www.orszak.hu/>

- * 1992. VT-3 (szemrevételezéses)

Széleskörű szakmai ismeretszerzés lehetőségeit nagymértékben bővíti angol, német és orosz nyelvtudása. Rendszeresen részt vállal a különböző szakmai szervezetek (MAE, MAROVISZ, GTE Anyagvizsgáló Szakosztály és az ELTE Fémfizikai Szakcsoport) munkájában. Szakmai rendezvényeken, konferenciákon határozottan kiáll jobbító szándékú észrevételei, véleménye mellett.

A roncsolásmentes vizsgálok „társadalmában” éppen a képzésben betöltött meghatározó szerepe miatt, a sokak által ismert és elismert szakemberként, az őt személyesen ismerők teljes egyetértésben támogatják a MAROVISZ elnökségét és a MAROVISZ – Díj Kuratóriumának tagjait abban a döntésben, hogy 2015-ben Szűcs Pál veheti át az elismerést jelentő érmet és oklevelet.

MAROVISZ Díj 2017: Dr. Somogyi György

Egy Kuratórium Elnöke a laudáció kapcsán mindig egyidejűleg van bajban és szerencsés helyzetben. Én legalábbis mindig így voltam és vagyok jelenleg is. Az ok egyszerű. Szakmailag kiváló, általam jól ismert embert, barátot szakmailag hivatalos formában kell dicsérni, tevékenységét méltatni. Somogyi Györgyhez kötődő ismeretségem kezdete a régmúlt homályába süllyedt. Talán az „Országos Törésmechanikai Szemináriumok” kezdete? Lehet, de ez több mint 35 év (!) és azóta olyannyira folyamatos, amibe belefér a „szurka - piszka” is!

A vérzivataros időkben 1945. augusztus 28.-án Soroksáron született Somogyi György, szerényen élő, de ambiciózus család egyke gyermekeként látta meg a világot.

Korai fiatalkorában erősen vonzódott mind a repülőmodellezéshez mind pedig a fotózáshoz.

Középiskolai tanulmányának első állomásaként 1963-ban érettségizett a Pesterzsébeti Kossuth Lajos Fiú Reálgyimnáziumban. Ezt követően helyezkedett el a Pestvidéki Gépgyárban, ahol egy előkészítő képzés után a MÍG 21-es harci repülő idősoros javításában vett részt.

A cég elvárása szerint a belépéskor elkezdte a második középiskolai tanulmányait az Eötvös Lóránd Gépipari Technikum Légiközlekedés gépészeti szakán. A technikai érettségi vizsgát 1966-ban tette

le. Mindkét középiskolai tanulmányát jeles eredménnyel fejezte be.

Időközben, 1965-ben részt vett egy, szándékai szerint próbafelvételin a Budapesti Műszaki Egyetemen. Mivel a felvételi je sikeres volt, a technikum utolsó évét és az egyetem első évét párhuzamosan végezte.

1967-ben munkahelyet változtatott és a Csepeli Acélmű Kutatási osztályán helyezkedett el. Itt kezdődött el a kapcsolata az anyagvizsgálattal és az anyagszerkezet megismerésével, alapvetően az acélok területén. Kutatóként elsősorban a mechanikai és metallográfiai anyagvizsgálatok ismeretét és elvégzésének technikáját tanulta meg. Talán itt kötelezte el magát az anyagszerkezet és anyagvizsgálat – talán úgy is mondható, hogy - tudománya mellett.

A Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki karán folytatott tanulmányait 1971-ben fejezte be Gépgyártástechnológia szakon, Finommechanika-optikaágazaton, jeles eredménnyel. Diplomamunkája az acélok melegalakíthatóságának vizsgálata melegcsavarással volt.

1972-ben kinevezték a Csepeli Acélmű Minőség Ellenőrzési Osztály vezetőjének, amely beosztást 12 évig töltötte be. Ebben az időszakban kiteljesedett az anyagvizsgálatok iránti elkötelezettsége. Az osztály anyagvizsgálati részlegét a közel a nulláról meghatározó méretűre fejlesztették mintegy 60 fő alkalmazásával. Létrehozták többek között az acélgyártáshoz kapcsolódó spektrométeres laboratóriumot, az MAN programhoz kapcsolódó alacsony gyártás minőségbiztosításához a metallográfiai és roncsolásmentes laboratóriumokat. Kiemelhető a süllyesztékben kovácsolt autóalkatrészek anyagminőségének és hőkezeltési állapotának örvényáramos módszerrel történő ellenőrzés bevezetése.

A Csepeli Acélmű és Csepeli Csőgyár 1981. évi összevonása után a szavatolt minőségű, gáztömör, hosszvarratos csövek gyártásának kifejlesztésénél kiemelkedő eredmény volt a gyártási folyamatba épített örvényáramos automata vizsgálórendszer üzembe helyezése.

1984-ben ismét munkahelyet váltott és átment a Csepel Művek megszűnése kapcsán létrejövő Anyagvizsgáló és Gépipai Minőségellenőrző Intézetbe, (a privatizálás után Zrt. mai nevén AGMI) ahol műszaki igazgató volt.

Az 1980-1982 években, a BME Gépészmérnöki Karán megszervezett Anyagvizsgáló Szakmérnöki képzés sikeres elvégzése eredményeként 1982-ben kapta meg Kitüntetéses Anyagvizsgáló Szakmérnök



Dr. Somogyi György
2017-ben a MAROVISZ Díj kitüntetettje

másoddiplomát, majd az ezt közvetlenül követő doktori cselekménye eredményeként szerezte meg Műszaki Doktori oklevelet 1987-ben, a mechanikai anyagvizsgálat szaktudományból. Dolgozatának témája a melegalakító szerszámacélok termikus kifáradásának vizsgálata volt. Ebben az időben a melegalakító szerszámok minőségének javításához számos doktori disszertáció készült a Csepel Művek szakembereinek körében (pl. Trampus P., Schuchtár E.).

A rendszerváltás és az ipari struktúra átalakulásának hatására az AGMI tevékenységi területe is alapvetően átalakult. A hangsúly a volt CSM vállalatokról az energiaipar vállalatai felé tolódott. Ekkor váltak szorosabbá a kapcsolatai a Paki Atomerőművel, a MOL-al, a Mátrai Erőművel, a Dunamenti Erőművel és más nagy, meghatározó vállalatokkal.

Az AGMI-ban eltöltött idő alatt 1989-től, részben akkreditáltként, részben akkreditáló mérnökként, auditorként szerzett tapasztalatokat szakértői

megbízások végrehajtása kapcsán különböző, az akkreditálásban meghatározó szerepeket betöltő szervezetekkel, pl. NAT, NAMAS/UKAS, MFGM (kijelölés).

Az AGMI-ban végzett közel 20 éves munkája 2001-ben fejeződött be. Ettől kezdve a Négy S Bt-ben folytatja tevékenységét.

Kiemelhető tevékenysége volt, hogy a már korábban megszerzett információk felhasználásával 2001-ben, a Paksi Atomerőmű Zrt. megbízásából irányította a roncsolásmentes vizsgálatok minősítési rendszerének kidolgozását és beindítását. Mindehhez a PA az OAH NBI igényeinek figyelembevételével tette meg. A szervezés keretében kialakításra kerültek a Vizsgálat Minősítő Testület (VMT), ENIQ (European Network for Inspection and Qualification) előírásainak megfelelő eljárási utasításai (jelenleg 16 darab) és lebonyolításra is került 30 minősítés. A minősítések számos általánosan alkalmazható tanulságot is eredményeztek. A nemzetközi tapasztalatok cseréjének biztosítására kezdeményezésére 2004-ben megalakult a QBRC (Qualification Bodies Regional Club) amelynek a Cseh, Magyar és Szlovák minősítő testületek lettek a tagjai. A Club ma is aktívan működik, legutóbbi ülése 2016. szeptemberben volt Visegrádon.

A VMT rendszeresen képviseli magát a nemzetközi szakmai fórumokon, elsősorban az ENIQ szakbizottságainak munkájában.

Hasonlóan kiemelhető az AGY (Anyagvizsgálat a Gyakorlatban) Szakmai Szemináriumok létrehozása és az első 6 szeminárium megszervezése. A rendezvényeket Fodor Olivér és Harnisch József anyagvizsgáló szakmérnök társaival együttműködve szervezte meg az AVI-SZAK nevében. Az első AGY Szeminárium 2002-ben volt Győrben. Ezt követően két évente, a RAKK váltóévében került megrendezésre nagy sikerrel.

A MAROVISZ-nak nem sokkal megalakulása után lett tagja. 1999-2001 között a Szakmai Etikai Bizottságnak vezetője volt. 2005 óta a MAROVISZ vezetőségnek/elnökségnek tagja.

A vezetőségben kifejtett tevékenységéből joggal kiemelhetők következők:

- * 2008-ban kidolgozta a MAROVISZ Gazdaság Fejlesztési Programjára vonatkozó javaslatát, amely elfogadásra és bevezetésre került,

- * 2008-ban kezdeményezte, majd jóváhagyás után irányította a körvizsgálatok/jártassági vizsgálatok beindítását. Létrehozták a nemzetközi normáknak is megfelelő szabályzatot és 2009-ben elindították az első körvizsgálatot. A rendszer azóta is sikeresen működik és árbevételt biztosít a Szövetségnek.

- * 2009-2010 között megszervezte egy személyzet minősítési pilot projektet az MVM Paksi Atomerőmű Zrt-ben, amelynek keretén belül honosításra került a Swedish Qualification Centre (SQC) személyzet minősítési rendszere és lefolytatásra került egy minősítő eljárás, amelynek eredményeként 4 fő szerzett minősítést. A projekt jelentős árbevételt biztosított a Szövetségnek.

- * Javaslatára és irányításával, 2008-ban kialakításra került a roncsolásmentes anyagvizsgálatok ajánlati alapár rendszere.

Végezetül engedjék meg, hogy idézzem a sok ajánlója közül az egyiknek két mondatát: *„Elévülhetetlen érdeme volt a módszer magyarországi bevezetésében, megismertetésében, elterjesztésében, a műszerfejlesztésben, az alkalmazások kidolgozásában, szakemberek kinevelésében. Nyugdíjba vonulásáig, legalább huszonöt éven át vezérszerepet játszott.....”*

Az „anyagvizsgáló szakma, a roncsolásmentes anyagvizsgálók társadalma” és mindazok, akik őt személyesen ismerik meghatározó módon támogatták a Kuratórium azon javaslatát és a MAROVISZ Elnökségének azon döntését, hogy a 2017. évben a MAROVISZ Díjat Dr. Somogyi György vehesse át Egerben a MAROVISZ alapításának 20. „születésnapján”, a Magyar Anyagvizsgálók Egyesületének 120. évfordulóján.